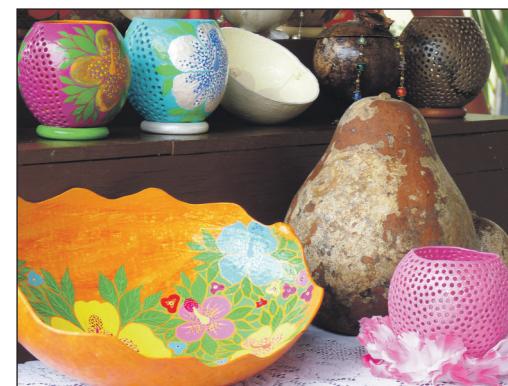

Verschillende producten.

Galleryhouster Lusette Verboom-Fairbairn

FOTO SOLANGE HENDRIKSE

'Marshe di Artesania' in Landhuis Habai

In Landhuis Habai in Otrobanda is sinds 2006 Gallery Alma Blou gehuisvest, met het doel niet alleen de lokale kunst, maar ook de lokale kunstnijverheid te stimuleren. Daarom organiseert de gallery in het landhuis sinds februari 2012 op elke tweede zaterdag van de maand een Kunstnijverheidsmarkt, de 'Marshe di Artesania', die de mogelijkheid moet scheppen voor de makers en het publiek om lokaal gemaakte producten te laten zien en te kopen. Het is een gezellige ontmoetingsplaats op het binnenterras van het landhuis, met verscheidene kraampjes waar zelfgemaakte creaties te koop aangeboden worden.

Door Solange Hendrikse

Hugo Sjak-Shie probeert met behulp van een houtdraibank de innerlijke schoonheid van omgehaakte bornen tot hun recht te brengen en ze een tweede leven te geven. Hij vervaardigt schaaljes, kandelaars, vazen, wandschalen en allerlei kleine kunstvoorwerpen. Het bewerken van hout doet hij al heel lang, maar de afgelopen twee jaar steeds meer het houtdraaien. Sjak-Shie: „Hout als natuurproduct heeft me altijd aangetrokken en houtbewerking is voor mij rustgevend en inspirerend.”

Galleryhouster Lusette Verboom-Fairbairn: „Enkele jaren geleden sponserde Reda Sosial het programma 'Hands-On', waarbij vrouwen die thuis zitten de mogelijkheid kregen om te leren hoe met waardeloos materiaal kunstzinnige producten te maken en een inkomenbron te kunnen genereren. Deze producten zijn ontwikkeld door de kunstenaars Evelien Sipkes en Richard Doest. Ik heb tweemaal een programma gedraaid. Door de vele inschrijvingen hebben we geprobeerd diegenen te selecteren, die ons inziens echt gemotiveerd waren om de lessen te volgen. Ondanks de vrij strenge selectie begonnen we met 36 mensen en hielden we de eerste keer op het eind nog 15 vrouwen over.”

„De tweede keer werd er

nog strenger geselecteerd en begonnen we met 15, die heel mooie dingen hebben leren maken. Dit traject heeft mij echter geleerd dat deze groep vrouwen niet voldoende heeft aan het leren produceren van souvenirartikelen, maar dat we ze ook moesten blijven begeleiden, zeker in het begin, om het enthousiasme levend te houden, zodat die persoon de discipline krijgt van opstaan, zorgen dat de kinderen naar school gaan en dan bijvoorbeeld elke dag van tien tot twaalf uur voor zichzelf werkt om dat stukje brood te verdienen. Dat lukte ons financieel niet en ook niet qua mankracht. Zover ik het helaas niet gaan en heb toen een rust in dit project ingelast. Uiteindelijk heb ik van die groep van vier jaar geleden twee mensen overgehouden, die nog actief zijn. Daar ben ik sowieso heel blij mee.”

„In 2011 heb ik samen met ons team gebrainstormd wat we konden doen in 2012, want ik ben iemand van niet stilstaan, maar doorgaan, en als je samen met anderen iets op kunt bouwen, geeft dat een heel fijn gevoel. Het idee van Landhuis Ascension op Band'abou, waar elke eerste zondag van de maand een markt wordt gehouden, sprak ons erg aan. Allesmaal gezellig en wel, maar voor ons moet het wel echt een kunst-

nijverheidsmarkt worden, met niet teveel eten en drinken, want dat is ondergeschikt aan wat mijn doel altijd is geweest, namelijk kunst en kunstnijverheid op het eiland stimuleren. En zorgen dat er op een gegeven moment besef komt, dat wij ook serieuze kunnen produceren voor de toeristische markt. Dit idee legden we voor tijdens onze nieuwjaarsbijeenkomst aan de kunstenaars die bij Gallery Alma Blou exposeren.”

„De drempel om een galerij te bezoeken ligt hoog, kunstnijverheid trekt een diverser publiek aan, dat tegelijkertijd in contact komt met de kunst! En dus krijgt ook de kunstenaar exposure. De groep die je bereikt met kunstnijverheid is veel breder.”

„In het begin waren er vaak mensen bij met kettingen van gekochte of gekregen kralen, die ze opnieuw aan elkaar rijgen, wat erg mooi kan zijn, maar geen toegevoegde waarde heeft voor de markt. Nu hebben we iemand die kettingen maakt van zeeglas, dat is heel speciaal en is totaal anders. Dat is dan weer het typisch Curaçao? Dat is ook altijd wat men je vraagt. Als je kijkt naar wat men op die andere eilanden doet, kom je tot de conclusie dat wij het typische zelf kunnen creëren. Op Curaçao hebben wij zo'n rijkdom aan historie. Wij zijn de enige met een Handelskade,

niet altijd even makkelijk. Met onze typische gebouwen en landhuizen. Er is zoveel materieel wat ons kan inspireren. We moeten naar binnen gaan kijken en ons niet blind staren op wat men op de andere eilanden doet. Soms heb je iemand nodig die helpt met ideeën uit te werken. Er zijn zoveel mogelijkheden, zowel qua materiaal als inspiratiebron, waar je je eigen ideeën op kunt baseren. Dat maakt het dan leuk. En dat vind ik ook nu niet meer spannend. Wij hebben een enorme variatie.”

„De markt staat of valt met de reclame. Het publiek moet er constant aan herinnerd worden. Dit kost heel veel geld. Dat is dus absoluut een struikelblok. In het begin betaalden we alles zelf, maar op gegeven ogenblik konden we dit niet meer trekken. De kraamhouders betalen voor de stand. Ik ben dus heel erg bezig geweest en nog steeds om toch een stukje sponsoring hiervoor te krijgen. Gelukkig heeft Banco di Caribe de maanden oktober, november en december 2012 gesponsord. Daar was ik echt ontzettend blij mee, anders

had ik het gewoon niet kunnen trekken. Ik geloof in dit product en ik hoop dat ik voor 2013 andere sponsoren ook

zo enthousiast kan krijgen,

dat ze hun naam verbonden willen zien aan de Marshe di Artesania.”

Angeline Nieuw gaat regelmatig naar Bogota, waar er elke zondag in de streek 'Usaquen' een kunstnijverheidsmarkt is. Daar zag ze dat kalebassen werden gekleurd en in combinatie met houten schalen werden verkocht. Aan kalebassen geen tekort op Curaçao. Uit Bogota nam ze enkele mee met lange tuiten, die hier niet groeien en maakt nu combinaties met schalen. Overal doet ze ideeën op en past die toe. Nieuw: „Nu ik met pensioen ben, heb ik tijd om aan deze hobby te werken en ik geniet ervan.”

Van landhuis naar galerie

Landhuis Habai in Otrobanda behoort tot de oudste landhuizen van Curaçao. Gebouwd in de eerste helft van de 18de eeuw door de joodse familie Gabai, maakte het deel uit van een grotere groep landhuizen aan de westzijde van het Schottekat, ook genoemd

Het Joods Kwartier. Eens was het landhuis een chique onderkomen voor zeker twee gouverneurs van het eiland. Later, in het bezit van het Bisdom, werd het een internaat voor rijke Latijns-Amerikaanse meisjes, die door de nonnen onderricht werden in Frans en andere belangrijke bijkomstigheden. De Tweede Wereldoorlog bracht hier een einde aan, aangezien het niet meer veilig was om de overtocht te maken. Thans heeft het landhuis een nieuwe bestemming als kunstgalerie en cultuurcentrum.

Overzicht van de markt.

Lelia vervaardigt gebruiksartikelen, zoals tassen en giftveloppen. De markt geeft haar de kans een hobby te ontwikkelen en inkomsten te genereren, waarmee ze weer materiaal kan aankopen.

FOTO'S LUSETTE VERBOOM

Etienne en Josette zochten op het strand naar stenen om mee te mozaïeken, toen ze stukjes glas tegenkwamen. Na wat onderzoek te hebben gedaan, kwamen ze op het idee om de stukjes glas met draad te binden en zo er mooie, unieke, van Curaçao's zeeglas gemaakte hangers, kettingen te maken voor zichzelf of als souvenir/cadeau voor kennissen. Het verkopen van zeeglas-artikelen is begonnen door de mogelijkheid die de 'Marshe di Artesania' hen sinds vorig jaar biedt. Geïnspireerd door het unieke van elk stukje zeeglas, blijven ze nieuwe artikelen ontwerpen van zelf gevonden zeeglas.

De op Curaçao geboren Ariadne Bird kwam in 2009 samen met haar man terug. Van kokosnoten maakt zij voederbakjes en nestjes voor de vogels, windgongen met schelpen en visjes. Haar nieuwste product is een kokosdoosje. Haar producten zijn zo natuurlijk mogelijk en niet geverfd. Ze kwam op het idee toen ze voor de vele vogeltjes in haar tuin iets wilde maken en een kokosnoot vond. Haar man helpt haar met het 'zware werk', zoals het zagen van de noten. Bird: „Ik ben nog niet zo heel lang bezig met mijn kokos-art en mijn eerste markt was afgelopen september. Het is heel leuk en ik hoop dit nog heel lang te doen.”